

LEVELESLÁDA

K. SZERKESZTŐ UR:

Fülöp Ilona halálának híre mélységesen megrendített. Igaz teremtés volt, aki a legembertelebb világban is mindig emberiesen gondolkodott és cselekedett.

Hosszu évekig egy szerkesztőségben dolgoztunk és így közelről figyelhettem munkáját, törekvéseit, vívódásait. A maga bajait, szenvedéseit mindig háttérbe szorította, amikor mások problémáit látta.

Ujságírás, majd később filmírás volt a kenye-re, de valójában mindig költő maradt. Lelke olyan volt, mint egy tulipános kert, amelyben minden nap friss virágok nyíltak, szebbnél szebbek.

Munkabírása a legerősebb férfiakét is megszégyenítette, pedig alapjában véve törékeny fizikuma volt, amit legközelebbi hozzátartozói előtt is mindig gondosan titkolni próbált. Emlékszem, amikor egy betegségéből kifolyóan hónapokon át botra támaszkodva járt be a szerkesztőségbe. Fájdalmai ellenére is mindig mosolygott. Ha Ilona bebotorkál a szobába, mindjárt kisüt a nap, mondotta egy kolléga. Így adtuk rovatának a "Süt a nap" címet. Ez a rovat két évtizeden át a legnépszerűbb magyar ujságrovat maradt Amerikában. És teljes joggal. Mert Ilona ebben a rovatban mindig a szívéből beszélt és a szíve csupán napsugár volt.

Halála súlyos vesztesége az amerikai magyarságnak, de még súlyosabb az amerikai magyar ujságírásnak. Mint annyi más barátja szerte Magyar Amerikában, gondolatban én is felkeresem korai sírját, hogy kedvenc virágaiból egy koszorut helyezhessek el rajta.

Maradtam igaz barátsággal híve:

NADÁNYI PÁL

